

ת"פ (עכו) 60387-07-24 - מדינת ישראל - שלוחת גליל נ' פלוני

ת"פ (עכו) 60387-07-24 - מדינת ישראל - שלוחת גליל נ' פלוני שלום עכו

ת"פ (עכו) 60387-07-24

מדינת ישראל - שלוחת גליל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בעכו

[30.12.2024]

כבוד השופטת ענבל הוכמן-אמויאל

גזר דין

הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירות של גרימת חבלה של ממש - בת זוג- עבירה לפי סעיף 382 (ג) + 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין וכן עבירת איומים- עבירות לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

האישום

1. תחילה כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום אולם בהמשך, ביום 12.12.24, לאחר שנשמעה עדות המתלוננת, ביקש הנאשם לחזור בו מכפירתו. הצדדים הציגו הסדר דיוני במסגרתו הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן והוסכם כי יטענו באופן חופשי לעונש. כן הוסכם, כי יוטל פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪.
 2. בתמצית, ע"פ עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת נשואים זה ולזה ולהם שני ילדים קטינים, בני 5 ו-8. ביום 7.3.24, בעקבות וויכוח, הכה הנאשם את המתלוננת בפניה במכת אגרוף.
 - עוד מתאר כתב האישום אירוע שהתרחש ביום 9.7.24, בו איים הנאשם על המתלוננת. הנאשם לא היה שבע רצון מכך שהמתלוננת סירבה להכין לו סלט טבולה, ועל כן איים עליה כי "אם אחזור הביתה ואין טבולה, אני אדע להתחשבן איתך". המתלוננת עזבה את הבית יחד עם הקטינים, עקב פחדה מהנאשם. בהמשך, הנאשם התקשר למתלוננת, צעק עליה ושבר בשוגג כיוור.
 - בנוסף, ביום 19.7.24 אחז הנאשם בפרקי ידיה של המתלוננת והחל ללחוץ עליהן. המתלוננת שניסתה להתגונן, שרטה אותו בפניו ובהמשך, הכה אותה הנאשם בפניה במכת אגרוף, כתוצאה ממנה נגרמו לה נפיחות בלסת והמטומה.
- ראיות לעונש

3. המתלוננת העידה כי היא התגרשה מהנאשם והיא מבקשת שיקלו איתו. לדבריה, הוא היה מתעצבן לפעמים, אבל הוא אבא טוב וגם הילדים מבקשים אותו. כן העידה, כי אחיו של הנאשם סייע לה לעבור דירה ולהתרחק מהנאשם (עמ' 35, ש' 5-8).
4. המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם - ת/1 וכן גזר דין בו הורשע הנאשם בעבירות איומים ונגזר עליו מאסר על תנאי שהנו בר הפעלה בתיק זה - ת/2.
5. מטעם הנאשם הוגשו טיעונים בכתב - נ/1 וכן אסופת מסמכים רפואיים - נ/2. טיעוני המאשימה
6. המאשימה עותרת למתחם שנע בין 8-18 חודשי מאסר, כאשר העונש המתאים יהיה ברף הבינוני של המתחם וכן מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, התחייבות, קנס ופיצוי וכן עותרת המאשימה להפעיל את עונש המאסר המותנה במצטבר לכל עונש מאסר שיוטל.
- לטענת המאשימה, הערך המוגן בעבירות הנו שמירה על ביטחונה האישי, הגופני והנפשי של המתלוננת ורצונה החופשי, כאשר התא המשפחתי המוגן הפך לגיהנום.
- המאשימה הצביעה על כך שההסדר הושג לאחר שמיעת הוכחות.
- המאשימה הפנתה לפסיקה בעניין מדיניות הענישה הנוהגת, אליה אתייחס בהמשך.
- טיעוני הנאשם
7. לדברי ב"כ הנאשם, המתחם אליו עותרת המאשימה הנו מוגזם והוא אמור להיות בין 3-6 חודשי מאסר והפנה לפסיקה, אליה אתייחס בהמשך.
- עוד נטען, כי בענייננו עסקינן במקרה מיוחד, הן לאור עמדתה הסלחנית של המתלוננת, אשר העידה כי הנאשם אבא טוב ומסור לילדיו והן לאור מצבו הרפואי של הנאשם - הנאשם סובל ממחלת עיניים ואילולא תרופה שהוא מקבל, היה לוקה בעיוורון. עוד נטען, כי בעקבות תאונת עבודה, סובל הנאשם ממצב פיזי ירוד ודכאון.
- ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם הודה בכתב האישום לאחר שמיעת חלק מהעדים ולכן יש לזקוף לזכותו את הודייתו בכתב האישום. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את לקיחת האחריות ע"י הנאשם.
- לגבי הפעלת המאסר המותנה, ביקש ב"כ הנאשם להפעיל אותו כולו בחופף, שכן רמת האיום בתיק זה לא היתה גבוהה.
- דבר הנאשם
8. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה ומסר כי למד לקח ולא יחזור על המעשים עוד פעם. לדבריו הוא סובל מכאבים פיזיים והוא מעוניין לחזור לילדיו ולמסגרת שבה ישלים את הטיפולים שהוא זקוק להם (עמ' 37, ש' 9-13).
- דיון והכרעה

9. בהתאם לתיקון 113 וסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג'(א) לחוק, בקביעת מתחם הענישה יש לקחת בחשבון את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט ב4סעיף 40ט' לחוק. בגזירת העונש המתאים בתוך מתחם הענישה, יתחשב ביהמ"ש בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהתאם לאמור בסעיף 40יא לחוק. מספר האירועים

10. סעיף 40ג מבחין בין ריבוי עבירות המהוות אירוע אחד או אירועים שונים כשהאמור משליך על השאלה האם יש לקבוע מתחם עונש אחד למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, או שיש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל עבירה. הצדדים לא התייחסו בטיעוניהם למספר האירועים. בבחינת המעשים נשוא כתב האישום בהתאם למבחני הקשר ההדוק שנקבעו בפסיקה, אני מוצאת כי מדובר באירוע אחד (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 29.10.2014). לנוכח הזיקה בין המעשים וזהות המתלוננת, יש לראות בהם אירוע עברייני אחד תוך התחשבות לצורך גביית גבולות המתחם במספר המעשים העבריינים המרכיבים את האירוע. העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים משווה לו מידה נוספת של חומרה, הכל בהתאם להלכות שנקבעו זה מכבר.

קביעת מתחם העונש ההולם

11. הערכים המוגנים

הערך המוגן בעבירות אלימות הוא שמירה על שלמות הגוף, שלווה הנפש ותחושת הביטחון האישי של אדם, בפרט בתוך התא המשפחתי שלו. חומרה מיוחדת יש בתקיפת בני משפחה, בתוך ביתם מבצרם. בע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 11.10.2007) נקבע כי "מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירת אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטנים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה..."

לא לחינם המחוקק קבע כפל עונש בגין עבירות תקיפה המופנות כלפי בנות זוג. קשה לדמיין את תחושות האימה וההשפלה של קורבן העבירה ואת כוחות הנפש שעל המתלוננת לגייס כדי לאזור כוחות ולהתלונן במשטרה. על בת המשפט לשלוח מסר שיעודד את חשיפת הפגיעה, באמצעות החמרת הענישה.

עוד ראוי להפנות לדברים שנפסקו לאחרונה בע"פ 3335/23 מדינת ישראל נ' אנדריי בורי ("): (6.7.2023) עבירות אלימות בין בני זוג, גם אם הן מתחילות בעצימות שאינה גבוהה, עלולות להסלים במהרה לעבירות אלימות המסתיימות בתוצאות טראגיות (ע"פ 5778/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 26 [פורסם בנבו]). (28.02.2023) עולה, אפוא, צורך להטיל ענישה משמעותית ומרתיעה במקרים כמו המקרה דנא, המאופיינים בריבוי מעשי אלימות לאורך זמן, גם אם אינם בעצימות גבוהה - על מנת לגדוע את הסכנה באיבה.

לא למותר לציין, כי רק בשנה שחלפה (2023), נרצחו 20 נשים על ידי בן משפחה ובשנת 2024 שעדיין לא הסתיימה, נראה כי הנתונים עגומים לא פחות (הנתונים מתוך אתר שדולת הנשים בישראל. www.iwn.org.il).

12. מדיניות הענישה הנוהגת

הפסיקה בעבירות מסוג זה הנה מגוונות ומתחם הענישה הנו רחב למדי, בהתאם לנסיבותיו הקונקרטיים של כל מקרה ומקרה. להלן אסקור פסיקה רלוואנטית, כאשר אתייחס גם לפסיקה שהגישו הצדדים ומצאתי ששניתן ללמוד על המתחם המתאים לענייננו, מבחינת רף המעשים, העבר הפלילי של הנאשמים ושאר הנסיבות.

ברע"פ 7951/10 ניב נ' מדינת ישראל (2.11.10) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין. הנאשם הורשע בבית משפט השלום, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שסטר על פניה של המתלוננת, הצמיד סכין לצווארה ואיים להרגה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה והתחייבות.

ברע"פ 7004/22 פלוני נ' מדינת ישראל (26.10.2022) בעת ויכוח בין המבקש ובת זוגו, הרים המבקש את בתם הפעוטה וכשהמתלוננת העירה לו על כך, הכה אותה, המתלוננת בתגובה דחפה אותו, והמבקש תקף אותה שוב בכך שהכה אותה במכת אגרוף לעינה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וגזר על המבקש, נעדר עבר פלילי, 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ברע"פ 1529/23 אבנר שמלה נ' מדינת ישראל, (15.3.23) המבקש הורשע, על-פי הודאתו, בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, ותקיפה סתם של בת זוג. המבקש והמתלוננת היו בני זוג במשך כשנה ומחצה במהלכם התארסו. המתלוננת הודיעה למבקש כי ברצונה לבטל את האירוסין ולהיפרד. בעקבות זאת, אירעו מספר אירועי אלימות של המבקש כלפי המתלוננת, בגדרם תקף אותה ואיים עליה כי בכוונתו להרוג אותה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. על המבקש נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ת"פ 24681-09-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) (שלום קריות) (19.1.23) (הוגש ע"י המאשימה) הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם ואיומים, כאשר הנאשם חנק את המתלוננת בכבל של טלפון סלולארי ואיים עליה שייפגע בה. ביהמ"ש קבע מתחם של 8-18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

עפ"ג 10803-06-14 פייבשנקו נ' מ"י (מחוזי חיפה) (7.7.14) (הוגש על ידי ב"כ הנאשם) הנאשם הורשע בעבירות של היזק לרכוש במזיד וכן תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר הוראות החיקוק לא התייחסו להיותם של הנאשם והמתלוננת בני זוג, אולם הדבר נרשם בעובדות כתב האישום. ביהמ"ש קבע מתחם של 3 חודשי עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר וענישה נלווית. הערעור נדחה.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.19) (הוגש על ידי הנאשם) המערער הורשע בביצוע שלוש עבירות של תקיפה סתם נגד בן זוג ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש נגד בן זוג, כאשר במסגרת האירוע הראשון, תקף את המתלוננת תוך שהכה אותה עם אגרופו בראשה וגרם לה חבלות של ממש בדמות שריטות בצוואר ובחזה, נפחות בלסת התחתונה ורגישות בחלק האחורי בצוואר, באירוע אחר תקף את המתלוננת תוך שאחז בגרונה בשתי ידיו, הצמיד אותה לקיר וחנק אותה. ובאירוע שלישי סטר לה בפניה. באירוע הרביעי משך אותה בשערותיה מהמיטה וגרם לחניקתה באמצעות שרשרת שענדה על צווארה. ביהמ"ש קבע מתחם של מספר חודשי עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב בכך שהנאשם לא יכול לרצות עבודות שירות בשל מצבו הרפואי. הערעור על חומרת העונש נדחה.

13. חומרת העבירות, הנזק, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם הנאשם הנו האשם הבלעדי בביצוע העבירות.

לחומרא שקלתי את העובדה כי מדובר באירוע הכולל מספר מעשים עברייניים, כאשר הופנתה אל המתלוננת אלימות מילולית וגופנית בשלוש הזדמנויות שונות. מכאן כי אין מדובר במופע אלימות חד פעמי וחרגי בנוף חייו של הנאשם. עוד שקלתי את העובדה כי התפרצות הזעם של הנאשם אירעה בשל העובדה שהמתלוננת לא הכינה עבורו סלט, וכי בזמן שצעק על המתלוננת, הוא שבר בשוגג כיר.

לקולא שקלתי את העובדה כי מעשי האלימות לא גרמו נזק גופני לטווח ארוך אלא לסימנים חולפים, אם כי ניתן רק לשער את הנזק הנפשי הנגרם למתלוננת ממעשי האלימות. כמו כן שקלתי את העובדה שהאיומים היו ברף נמוך, שכן הנאשם איים על המתלונן כי "יידע להתחשבן איתה", הגם שהם גרמו למתלוננת לנוס מפחד מביתה, ביחד עם ילדיה.

14. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי מאסר בפועל ועד 14 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית.

15. לא מצאתי כי התקיימו נסיבות לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, או הגנה על שלום הציבור. קביעת העונש המתאים בתוך המתחם

16. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

לנאשם הרשעה קודמת אחת משנת 2023 בגין עבירת איומים, שם הוטלו עליו 3 חודשי מאסר מותנה שהנם ברי הפעלה בתיק זה. מלבד הרשעה זו, אין לנאשם הרשעות קודמות.

שקלתי את הודייתו של הנאשם ולקיחת האחריות, אם כי הדבר נעשה רק לאחר שמיעת עדי תביעה ובראשן המתלוננת, כאשר רק לאחר עדותה הסכים הנאשם לחזור בו מכפירתו. כך שאזקוף לזכותו חסכון מסויים בזמן שיפוטי, אם כי אין הוא יכול להנות מ"ההקלה" לה זכאי מי שלקח אחריות בהזדמנות הראשונה וחסך מהמתלוננת את הצורך להעיד ולעמוד לחקירה נגדית.

- עוד לקחתי בחשבון את מצבו הרפואי של הנאשם כפי שהשתקף במסמכים שהוגשו (נ/2), הנאשם לוקה במחלה הגורמת לכיבים בגוף וכן דלקות בעיניים אשר עלולים להגיע לכדי עיוורון והוא נוטל תרופה על מנת למנוע הדרדרות בסימפטומים שלה וכן סובל מהפרעה דכאונית.
17. בבחינת הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם, שמעתי את עמדת המתלוננת. אציין, כי רצונו של קורבן העבירה הוא אחד מני שיקולים שעל בית המשפט לשקול. שקלתי את העובדה שהנאשם והמתלוננת כעת גרושים ואין ביניהם קשר, כך שההסתברות להישנות העבירות פוחתת.
18. בשקלול כל האמור לעיל, החלטתי לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני-נמוך של המתחם.
19. בנוגע להפעלת עונש המאסר המותנה, לאור העובדה כי מדובר בענייננו באיום ברף הנמוך, החלטתי לחפוף את העונש באופן חלקי, כך שחודשיים ירוצו בחופף וחודש במצטבר.
- לאור האמור לעיל אני גוזרת הנאשם את העונשים הבאים:
1. 8 חודשי מאסר בפועל שימונו מיום מעצרו. 19.7.24.
 2. הנני מפעילה עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים שהוטל במסגרת ת.פ. 36060-08-22 (שלום עכו), כך שחודשיים ירוצו בחופף וחודש במצטבר.
- סה"כ ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר.
3. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית מסוג פשע ויורשע בגינה.
4. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, או עבירת היזק לרכוש במזיד, ויורשע בגינה.
5. התחייבות כספית על סך 2,000 למשך 3 שנים להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע בתיק זה.
6. פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪.
7. קנס בסך 1,500 ₪, שישולמו בתוך 60 יום מיום שחרורו ממאסר.
- על הנאשם לשלם את חוב הקנס/הפיצוי/ההוצאות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
 - מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****.
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור תוך 45 יום.
- ניתן היום, כ"ט כסלו תשפ"ה, 30 דצמבר 2024, בנוכחות הצדדים.